Quelle: https://manuscripta.at/?ID=875
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

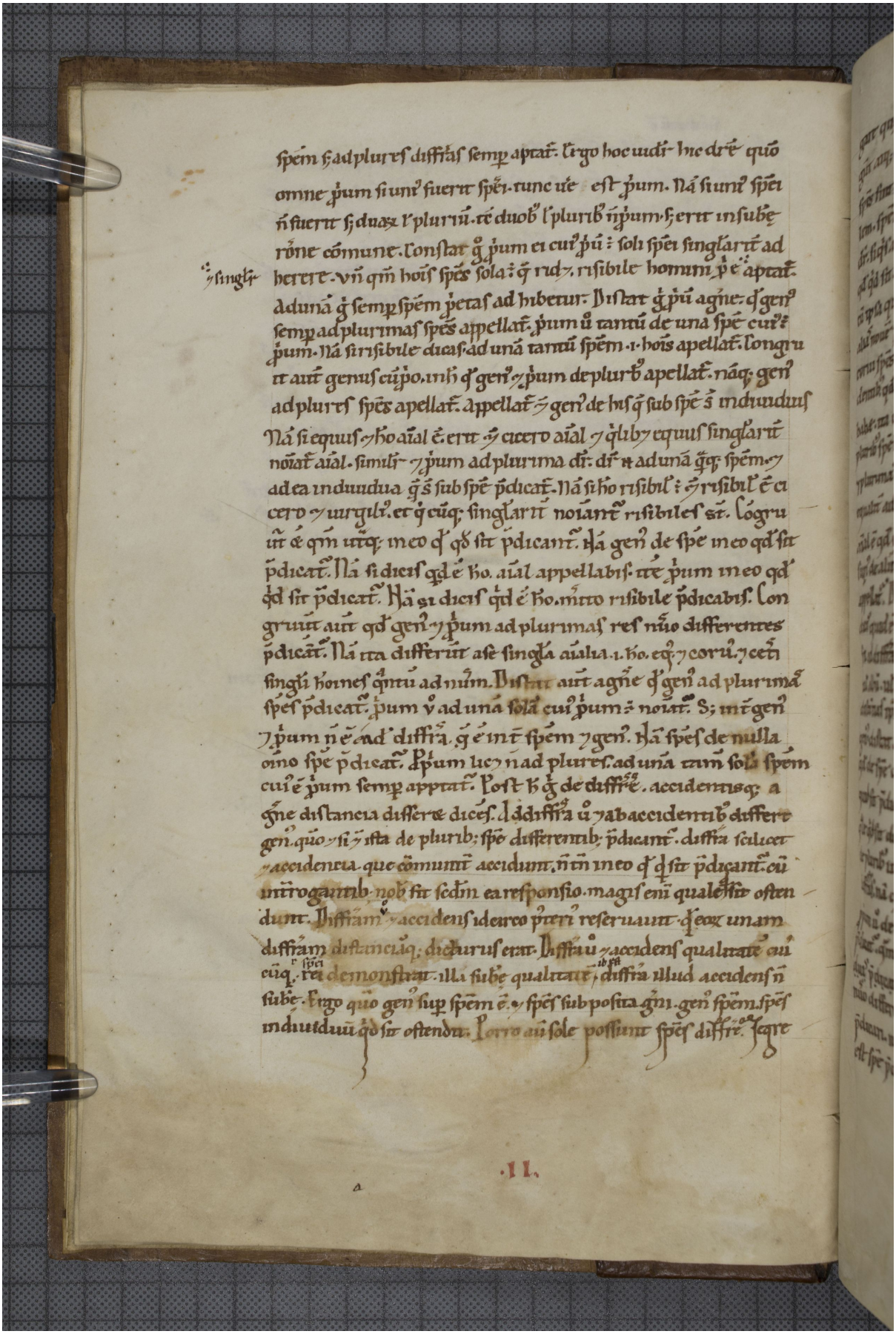

spem ⁊ ad plures diffias semp aptat. Ergo hoc uidi- hic dr̃e quo
omne ꝓpum si unꝰ fuerit spei. tunc ue est ꝓpum. Nã si unꝰ spei
ñ fuerit ⁊ duaꝝ l' pluriũ. re duobꝰ l' pluribꝰ ñ ꝓpum ⁊ erit in subē
rone cõmune. Constat q̃ ꝓpum ei cui ꝓ ũ : soli spei singlariter ad
herere. vñ qm̃ hois spes sola : q̃ rid ⁊ risibile homini p̃ē aptat.
singli
ad una q̃ semp spem petas ad hibetur. Distat q̃ ꝓ ũ agne. d' genꝰ
semp ad plurimas spes appellat. ꝓpum ũ tamũ de una spe cuiꝰ
ꝓpum. Nã si risibile dicas ad una tamũ spem. i. hois apellat. Congru
it aut genus cũ po. inh d' genꝰ ⁊ ꝓpum de plurꝫ apellat. náq; genꝰ
ad plures spes apellat. appellat ⁊ genꝰ de his q̃ sub spe s̃ induuduus
Nã si equus ⁊ ho aial ē. erit ⁊ cicero aial ⁊ q̃lib ⁊ equus singlariter
noiat aial. simili ⁊ ꝓpum ad plurima dr̃. dr̃ ut ad una q̃q; spem. ⁊
ad ea induudua q̃ s̃ sub spe p̃dicat. Nã si ho risibil : ⁊ risibil ē ci
cero ⁊ uurqlꝫ. et q̃ cũq; singlariter noiant risibiles sr̃. Cõgru
it ē qm̃ utq; in eo d' qd sit p̃dicant. Hã genꝰ de spe in eo qd sit
p̃dicat. Nã si dicis qd ē ho. aial appellabis. tre ꝓpum in eo qd
qd sit p̃dicat. Hã si dicis qd ē ho. mtro risibile p̃dicabis. Con
gruit aut qd genꝰ ⁊ ꝓpum ad plurimas res nũo differentes
p̃dicat. Nã ita differunt a se singla aialia. i. ho. eq ⁊ corũ ⁊ ceti
singli homines q̃ntũ ad nũm. Distat aut agne d' genꝰ ad plurima
spes p̃dicat. ꝓpum ũ ad una sola cui ꝓpum : noiat. S; int genꝰ
⁊ ꝓpum ñ ē ad diffia. q̃ ē int spem ⁊ genꝰ. Hã spes de nulla
omo spe p̃dicat. ꝓpum uero ad plures. ad una tam sola spem
cui ē ꝓpum semp apptat. Post h q̃ de diffiē. accidentis q;
agne distancia differe dicēs. d ad diffia ũ ⁊ ab accidentib differe
genꝰ. quo ⁊ si ⁊ ista de pluribꝫ spe differentib p̃dicant. diffia scilicet
⁊ accidentia. que cõmunt accidunt. ñ tm in eo d' d' sit p̃dicant. cũ
interrogantib. nob fit sedm ea responsio. magis enim quale sit osten
dunt. Diffiam ⁊ accidens ideireo prius reseruauit. q̃ eoꝝ unam
diffiam distanciaq; dicturus erat. Diffia ũ ⁊ accidens qualitate cui
cũq. rei demonstrat. illa sube qualitate ⁊ diffia illud accidens ñ
sube. Ergo quo genꝰ sup spem ē. ⁊ spes sub posita gnī. genꝰ spem. spes
induuduũ qd sit ostendu. Porro aut sole possunt spes diffre. sequ